

Zsuzsanna Ablonczyné-Nádor

*Ungarn, das gesegneteste Land Europas:
Das Ungarnbild der niederländischen Reisebeschreibungen (1555-1774)*

Frankfurt am Main: Peter Lang Verlag, 2011
340 pp. ISBN 978-3-631-61488-4

Er is nog steeds weinig aandacht voor reisbeschrijvingen binnen de neerlandistiek. Neerlandici weten er niet goed raad mee, omdat reisbeschrijvingen meestal tekortschieten aan literariteit, terwijl deze onduidelijke eigenschap over het algemeen nog steeds als selectie criterium in hun onderzoek wordt gebruikt. Daarom is het een aanwinst dat Zsuzsanna Ablonczyné-Nádor uit Debrecen een proefschrift heeft geschreven over de manier waarop Hongarije gerepresenteerd wordt in negen Nederlandse en Vlaamse reisbeschrijvingen uit de periode 1555 tot 1774. Een paar van deze reisbeschrijvingen zijn in het Latijn en een is in het Frans geschreven. Voor de bespreking van de Latijnse teksten heeft de auteur gebruik gemaakt van moderne vertalingen. De auteur is op dit boek begin 2006 in Debrecen gepromoveerd binnen het PhD-programma voor germanistiek in samenwerking met het Instituut voor Hongaarse literatuur en cultuurwetenschap.

Het proefschrift bestaat uit twee gedeeltes. In het eerste deel geeft Ablonczyné-Nádor een overzicht van de *Stand der Forschung* op het terrein van reisliteratuur in de germanistiek. In de tweede helft van het boek worden tekstfragmenten over Hongarije uit negen reisbeschrijvingen van Nederlanders en Vlamingen onderzocht. De meeste reisbeschrijvingen dateren uit de tijd dat grote delen van Hongarije geannexeerd waren door het Osmaanse rijk, waardoor ook percepties van de Oriënt een deel van de analyse vormen. Het boek wordt afgesloten met een synthetisch hoofdstuk waarin de belangrijkste topoi in de Nederlandse reisbeschrijvingen nog eens op een rijtje worden gezet.

Voor neerlandici is het overzicht van Duitstalige studies over reisliteratuur in het eerste deel van *Ungarn, das gesegneteste Land Europas* wellicht nuttig omdat het inzicht biedt in de onderzoekspraktijk in het Duitse taalgebied, waar reisliteratuur sinds de jaren zeventig vlijtig en grondig bestudeerd wordt. Anders dan bij Engelstalig onderzoek over reisliteratuur ligt het zwaartepunt hierbij op de retorische traditie (onder andere de doorwerking van de vroegmoderne *ars apodemica*, de “kunde van het reizen”) en de